

- 1.- El principal tret del meu caràcter?
- 2.- La qualitat que desitjo en un home?
- 3.- La qualitat que prefereixo en una dona?
- 4.- Allò que més aprecio en els meus amics?
- 5.- El meu principal defecte?
- 6.- La meva ocupació preferida?
- 7.- El meu somni de benestar?
- 8.- Quina fóra la meva major desgràcia?
- 9.- Què voldria ésser?
- 10.- On desitjaria viure?
- 11.- El color que prefereixo?
- 12.- La flor que prefereixo?
- 13.- L'ocell que prefereixo?
- 14.- Els meus autors preferits en prosa?
- 15.- Els meus poetes preferits?
- 16.- Els meus herois de ficció?
- 17.- Les meves heroïnes favorites de ficció?
- 18.- Els meus compositors preferits?
- 19.- Els meus pintors predilectes?
- 20.- Els meus herois de la vida real?
- 21.- Les meves heroïnes històriques?
- 22.- Els noms que prefereixo?
- 23.- Què detesto més que res?
- 24.- Quins caràcters històrics desprecio més?
- 25.- Quin fet militar admiro més?
- 26.- Quina reforma admiro més?
- 27.- Quins dons naturals voldria tenir?
- 28.- Com m'agradaria morir?
- 29.- Estat present del meu esperit?
- 30.- Fets que m'inspiren més indulgència?
- 31.- El meu lema?

- 1.- Una timidesa exterior, que em fa esquerp, en pugna constant amb una alegria interior que desitja la sociabilitat.
- 2.- La lleialtat i el valor cívic.
- 3.- Admirant, jo també, les qualitats morals femenines generalment acreditades, les dones m'agraden més aviat plenes.
- 4.- Una bondat àgil i militant, que no es confongui mai amb la taujaneria.
- 5.- La pertorbadora oposició entre l'esperança i la desconfiança. Estic segur de comptar amb defectes pitjors, però amics i parents no són sincers sobre aquest punt i em fan anar desorientat.
- 6.- El joc dels projectes i l'embriaguesa de començar a realitzar-ne algun.
- 7.- Merèixer la vida sense haver de guanyar-me-la cada dia. Podria prometre pagar la gràcia treballant amb més entusiasme.
- 8.- A part de la pèrdua de persones i coses que estimo (desgràcies que, pel seu volum, em fa l'efecte que queden fora de l'esperit del qüestionari) em dolria molt adonar-me d'un excés de temps perdut, quan el fet de penedir-me'n ja hagués d'anar irremeiablement lligat a la nostàlgia.
- 9.- En aquest aspecte, tinc la satisfacció de poder dir que conservo la puresa dels començaments: m'agradaria ser capità d'un gran transatlàntic. Veig, però, que la figura no m'acompanya i que, en canvi, és passablement adequada a la meua condició. De manera que em resigno i, seguint el camí que m'he trobat sota els peus, m'agradaria avançar fins al capdamunt de la pujada.
- 10.- A Barcelona, però no hi trobo pis.
- 11.- El bon color, el color sa, sobretot damunt les cares estimades.
- 12.- Quan m'hi fixo, m'agraden gairebé totes les flors, però després em distrec i penso en altres coses. Voldria que tothom se'n fes càrrec.
- 13.- Les perdus a la vinagreta. També m'atreu molt, en un sentit més desinteressat, el canari flauta que ha tingut bons professors. I planyo, amb una tristesa plena de simpatia, tots els ocells de gàbia que, malgrat tot, canten.
- 14.- Tots aquells que, amb l'esquer d'interessar-me o divertir-me m'han fet aprendre alguna lliçó perdurable. Els màgics que amb una bella manera de dir m'han convidat a una compromesa manera de pensar.

- 15.- Tots els qui m'han fet estimar -i de vegades témer- el misteri com a cosa de cada dia. Els creadors d'escenaris per al somni on he pogut representar petits papers. Els qui, amb una paraula càlida, m'han estretit la pell, com fa el fred.
- 16.- Ara que m'hi fan pensar, veig que no tinc heroi de ficció de planta i és una omissió que m'amoïna. Posat a haver-ne de buscar, se m'apareix tot seguit la figura de "Superman", però amb casc blau, tret de la influència americana i posat al servei de les Nacions Unides.
- 17.- Era fictícia Julieta? En cas afirmatiu, ella. Si no, passo.
- 18.- Podria apuntar tres o quatre noms segurs que em guardarien de mentir, però m'arrisco fins a la pròpia destrucció: m'agrada Schubert, m'agrada més que els altres. És una opinió d'aquelles que desautoritzen per tota la vida i espero que això m'estalviï per sempre més de dir que no hi entenc.
- 19.- Els meus amics que pinten. Fora d'aquest cercle d'amistat, n'hi ha d'altres als quals admiro molt, però és per unes altres raons.
- 20.- Els homes que, a qualsevol lloc de la terra, són capaços de jugar-se el benestar defensant les causes que consideren justes.
- 21.- Cleopatra. Segurament que influeix en aquesta tria el bon aspecte d'alguna actriu que ha representat el paper de la reina en el cinema, perquè d'altra manera no m'explico que se m'hagi acudit precisament el nom de Cleopatra, quan hi ha tantes i tantes heroïnes.
- 22.- Els noms de pobles de les comarques gironines.
- 23.- La falta de pietat i de comprensió disfressades d'ideal polític o de sentiment religiós.
- 24.- Els salvadors de pobles que, amb l'excusa de tenir permís de la Providència, destrueixen allò que pretenen salvar.
- 25.- La desmobilització al final de cada guerra. L'admiraré més quan s'aconsegueixi posar-la al principi de qualsevol conflicte.
- 26.- En aquest terreny, són més les reformes que desitjo que no pas les que admiro. Trobaria molt bona una que em permetés parlar amb franquesa.
- 27.- M'agradaria poder volar sense aparells, només movent els braços. Però vista la dificultat de complaure'm si demano massa, m'accontentaria amb ser intel·ligent, ben plantat, ple de salut i simpàtic.

- 28.- Hi he pensat molt, i no m'agradaria morir de cap manera. És més: trobo antipàtica la idea. Sé que, de debò, no podré triar i evito tant com puc fer-me il·lusions.
- 29.- Estic inquiet, nerviós. Tots ho estem poc o molt i les pastilles tranquil·litzadores no acaben de donar el resultat que ens pensàvem. Ara, que també és cert que l'home no ha nascut per a estar tranquil i qui sap si encara haurien de donar les gràcies.
- 30.- El contraban. Menés jo sé el que vaig patir per passar una cafetera italiana de sis tasses, i això que a la duana ningú no se la va mirar. D'una manera més oberta i generosa, m'inclinen al perdó immediat tots els pecats que s'originen en un excés d'amor.
- 31.- Aquesta pregunta afaïga. Sembla que presuposi, no sé ben bé perquè, que la persona preguntada ha de tenir escut. Veig, doncs, el lema en forma de cinta: "Esperar amb impaciència". Sí, aquest en va bé. Espero moltes coses i, a mesura que en vaig fent gran, cada vegada tinc més pressa.